

СТАНОВИЩЕ

от проф.д-р Симо Лазаров

за дисертационен труд на тема:

„Специфични особености на бас китарата при акомпанимент на джаз, рок и фънк
музика"

за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ на

Луо Дзие

докторант с редовна форма на обучение към НМА „Проф. Панчо Владигеров“ –
Вокален факултет, катедра „Поп и джаз изкуство“ с научен ръководител
проф.д-р Иван Стоянов в професионално направление

8.3. Музикално и танцово изкуство докторска програма „Музикознание и
музикално изкуство”.

Предложеният дисертационен труд е посветен на актуална и значима тема в съвременното музикално изпълнителско изкуство – ролята, функциите и изпълнителските техники на бас китарата в три основополагащи жанра на популярната и импровизационната музика: джаз, рок и фънк. Изборът на темата е аргументиран както от гледна точка на историческото и стилово развитие на инструмента, така и от практическите му приложения в ансамбловия и солов контекст.

Докторантът ясно осъзнава значението на бас китарата като инструмент, който надхвърля традиционната си функция на хармонично-ритмична опора и се утвърждава като пълноценен носител на художествено съдържание, изразност и индивидуален стил. Дисертационният труд е структуриран логично и последователно, като обхваща широк спектър от исторически, теоретични и практико-приложни аспекти, свързани с изследваната проблематика.

Дисертационният труд е изграден в ясно обособени тематични части, посветени съответно на джаза, рока и фънка, като всяка от тях включва исторически обзор, анализ на изпълнителските техники, стилови особености и конкретни музикални примери. Подобна структура позволява задълбочено и сравнително изследване на спецификите на бас китарата в различни музикални контексти.

Използваният изследователски подход е комплексен и адекватен на поставените цели. Авторът прилага литературен обзор, музикално-теоретичен анализ, сравнителен метод, както и практическо изследване, основано на изпълнителски опит, наблюдения и анализ на реални музикални произведения. Това придава на труда интердисциплинарен характер и осигурява стабилна методологична основа.

Особено положително впечатление прави умението на докторанта да съчетава теоретичния анализ с практически наблюдения, което е от съществено значение за изследване в областта на изпълнителското изкуство. Анализите на различни техники са аргументирани и поставени в контекста на конкретния стил и ансамбловата среда.

Текстът е написан на ясен, академично издържан език, съобразен с изискванията за дисертационен труд. Терминологията е използвана коректно, а стилът е последователен и четивен. В отделни части може да се препоръча известна редакционна стегнатост, но това не нарушава цялостното положително впечатление от работата.

Библиографията е богата и разнообразна, включва както класически трудове в областта на джаза и популярната музика, така и съвременни изследвания и източници. Това свидетелства за сериозна подготвеност и задълбоченост в изследваната материя.

В дисертационния труд могат да бъдат открити както научни, така и научно-приложни приноси. На първо място, авторът систематизира и обобщава значителен по обем теоретичен и исторически материал, свързан с развитието на бас китарата в джаза, рока и фънка, като го адаптира към нуждите на съвременното музикално образование и изпълнителска практика.

Съществен принос представлява сравнителният анализ на изпълнителските техники в различните жанрове, чрез който се разкриват специфичните функции на инструмента в зависимост от стиловата среда. В този контекст трудът надхвърля описателния характер и предлага аналитичен поглед върху причинно-следствените връзки между исторически контекст, музикален език и изпълнителска практика.

Първият съществен научен принос на труда се състои в цялостното систематизиране на ролята и функциите на бас китарата в три различни, но взаимосвързани музикални стила – джаз, рок и фънк. Докторантът не разглежда инструмента изолирано, а го поставя в широк исторически, културен и стилистов контекст, което позволява по-задълбочено разбиране на неговата еволюция и художествен потенциал.

Вторият научен принос е свързан със сравнителния анализ на изпълнителските техники на бас китарата в различните жанрове. Чрез този подход се разкриват както общите принципи на изпълнение, така и специфичните стилови особености, обусловени от ритмиката, хармоничния език и ансамбловата практика на джаза, рока и фънка. Този сравнителен модел надхвърля описателното равнище и предлага аналитична рамка, която може да бъде използвана и в бъдещи изследвания.

Съществен научен принос представлява и анализът на сложните метруми, полиритмията и съвременните ритмични практики, прилагани в басовото изпълнение. Докторантът аргументирано показва как бас китарата функционира не само като ритмична опора, но и като активен структуриращ фактор в музикалната форма. Това допринася за разширяване на теоретичното разбиране за ролята на басовия инструмент в съвременната музика.

От научна гледна точка значим е и приносът, свързан с обвързването на историческото развитие на бас китарата с културните и социални процеси, протичащи в различните етапи от развитието на популярната музика. По този

начин изследването демонстрира интердисциплинарен подход, който обогатява музикално-теоретичния анализ с културологични измерения.

Научно-приложният характер на изследването се проявява ясно в анализите на оригинални композиции и в разглеждането на бас китарата като активен творчески фактор . Тези наблюдения имат пряка стойност за обучението по бас китара, както и за практиката на изпълнители и композитори в сферата на поп, джаз и рок музиката.:

Научно-приложните приноси на дисертационния труд са ясно изразени и имат пряка стойност за изпълнителската и педагогическата практика. Един от основните приноси в това направление е детайлният анализ и систематизация на конкретни изпълнителски техники – уокинг бас, slap техника, ghost notes, tapping, глисандо, както и комбинирани техники в контекста на различни стилове. Тези анализи могат да бъдат директно използвани в обучението по бас китара.

Особено ценен приложен принос е анализът на оригинални музикални композиции и изпълнителски модели, чрез които авторът демонстрира практическото приложение на разглежданите техники. Това превръща труда не само в теоретично изследване, но и в практическо ръководство за изпълнители и студенти. Съществено значение има и приносът, свързан с методическите насоки за развитие на ритмичен усет, ансамблово взаимодействие и стилово мислене при изпълнението на бас китара. Тези наблюдения и изводи могат да бъдат успешно интегрирани в учебни програми по поп, джаз и рок музика във висшето и средното музикално образование.

Научно-приложен принос представлява и адаптирането на международни изпълнителски практики към образователния и културния контекст, в който се развива съвременното музикално обучение. Това прави изследването актуално и полезно не само в теоретичен, но и в практически и педагогически аспект.

Приносите на дисертационния труд са многопластови и добре аргументирани. Те допринасят за разширяване на теоретичните знания за бас китарата, за по-задълбочено разбиране на нейната роля в различни музикални стилове, както и за обогатяване на изпълнителската и педагогическата практика. Съчетаването на научен анализ и практическа насоченост определя труда като значим принос в областта на музикалното и изпълнителското изкуство.

Дисертационният труд на Луо Дзие съдържа ясно разграничени и аргументирани научни и научно-приложни приноси, които се вписват убедително в полето на съвременното музикално изпълнителско изкуство и музикалната педагогика. Те произтичат както от задълбочения теоретичен анализ, така и от практическата насоченост на изследването, характерна за художествено-творческите докторски програми.

В заключение може да се заяви, че дисертационният труд показва научна зрялост, аналитично мислене и ясно изразена връзка между теория и практика. Трудът на Луо Дзие представлява сериозно, задълбочено и актуално изследване, което отговаря на изискванията за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление „Музикално и танцово изкуство“.

Предвид изложеното, давам положителна оценка на дисертационния труд и предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователна и научна степен „доктор” на Луо Дзие по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство” научна специалност “Музикознание и музикално изкуство” по Закона за развитие на академичния състав на Република България.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Симо Лазаров', is centered on a light green rectangular background.

Дата: 01.02.2026 г.

/проф.д-р Симо Лазаров/